

PILĖNŲ MOZAIKA

2022 m. spalio

Redakcinė kolegija:

Redaktorius Jonas Makauskas

Redaktoriaus padėjėja Laura

Magilaitė

Korespondentai: mokyklos Jaunųjų

žurnalistų būrelio nariai

Kalbos redaktorė:

Danutė Balčiūnienė

**SPALIO MĖNESĮ PRAĖJUSI MOKYTOJŲ
DIENA ĮKVĖPĖ PRADĖTI SKYRIŲ**

MŪSŲ MOKYTOJŲ LAISVALAIKIS

**PRADINIŲ KLASIŲ MOKYTOJA DAIVA
JUKNEVIČIENĖ**

Dar prieš porą metų mūsų pirmoji mokytoja pasakojo, kaip būdama vaikas vakare lovoje pasislėpdavo po antklode ir skaitydavo knygas.

Ar nepasikeitė Jūsų pomėgiai dabar, kai suaugote? Kokių pomėgių turite dabar?

Ne, nepasikeitė. Ir dabar knygų skaitymas – mano didžiausias pomėgis.

Nuo kada domitės knygomis?

Nuo tada, kai išmokau skaityti. Tikriausiai, kai buvau kokių penkerių metų.

Kuo jums įdomus skaitymas. Kodėl jis jums patinka?

Na, todėl, kad atveria visai kito gyvenimo galimybes, teikia žinių. Man įdomu.

Ar planuojate ir toliau daug skaityti?

Taip! Niekada nepabaigsiu.

Parengė Meda Kiudytė ir Evelina Žaldokaitė

**ANGLŲ KALBOS MOKYTOJA DEIMANTĖ
REIVYTIENĖ**

Kas jus paskatino tapti anglų kalbos mokytoja?

Anglų kalbos pamokos mokykloje buvo įdomiausios, o darbas su vaikais yra geriausias iš visų.

Ką jūs labiausiai mėgstate veikti laisvalaikiu?

Vaikščioti miške su šuniuku.

Koks jūsų didžiausias pomėgis?

Keliauti, kelionės.

Ką anksčiau mėgdavote veikti?

Seniau šokinėdavau parašiotu.

Koks įsimintiniausias įvykis kelionėje?

Kartą vežiau 15 plaukikų į varžybas Ispanijoje. Atvykome gruodžio 31 d. į Pallafrugel miestelį, o ten - visiems atostogos. Nedirba nei parduotuvės, nei maitinimo įstaigos. Teko porą dienų valgyti ir paauglius maitinti „sriuba iš kirvio“ arba tuo, ką turėjome iš Lietuvos. Gyvenome labai šeimyniškai net ir su tais, kurių iki tol beveik nepažinojom.

Kokią pasaulio vietą labiausiai norėtumėte aplankyti?

Gal ir neskamba įdomiai, tačiau labiausiai norėčiau pakeliauti po Jungtines Amerikos Valstijas ir Kanadą. Nors esu daug kur keliavusi, Šiaurės Amerikoje dar neteko pabuvoti.

Patarkite jaunam žmogui, ieškančiam savo pomėgių.

Retai kam pavyksta atrasti save pirmame užsiėmime, kurį tik išbando. Manau, kad reikia išbandyti daug sričių, kurios tau atrodo įdomios, kol pajunti, kad tai, ką darai, tau teikia didelį malonumą ir toje srityje pavyksta save realizuoti. Dažnai nauji užsiėmimai būna įdomūs tol, kol prasideda darbas tobulėjimo link. Manau, kad kiekvienam svarbu atrasti sritį, kurioje tau

malonu dirbti ir tobuleti, nebūtinai lengva, tačiau malonu.

Parengė Saulė Barbora Zaveckaitė

PRADINIŲ KLASIŲ MOKYTOJA BIRUTĖ ŽATKEVIČIENĖ

Ką jūs dažniausiai veikiat laisvalaikiu?

Laisvalaikiu dažniausiai skaitau knygą.

Kokio tipo knygos jums labiausiai patinka?

Man patinka pačios įvairiausios knygos.

Kokia yra geriausia knyga kurią kol kas skaitėte?

Kiekviena knyga yra kažkuo ypatinga.

Sunku išskirti

geriausią knygą, iš kiekvienos išsinešu kažkokią išmintį.

Kokią knygą rekomenduotumėte kitiems mokytojams, o kokias vaikams?

Mes visi esame skirtingi, todėl knygos, kurios man patinka, nebūtinai gali patikti kitiems, Vaikams rekomenduočiau skaityti lietuvių autorių knygas, nes jos yra primirštos. Lietuvių autorius rekomenduočiau skaityti tiek mokytojams, tiek mokiniams.

Kas jus nukreipė link skaitymo?

Didelis žingeidumas. Visada noriu sužinoti ką nors naujo.

Parengė Domantas Damėnas

LIETUVIŲ KALBOS MOKYTOJA DANUTĖ BALČIŪNIENĖ

Labą diena, norėčiau sužinoti, kokių pomėgių turite?

Labai mėgstu aktyviai leisti laisvalaikį – vaikščioti, važinėti dviračiu, bėgioti, taip pat skaityti knygas, domiuosi teatru.

O Jūs tai veikiate viena ar su draugais, o gal su šeima?

Sportuojame mes su vyru, o knygas skaitau viena. Į teatrą

einu su vyru arba su draugėmis.

Ką veikiate per atostogas?

Per atostogas mes su vyru keliaujame į kalnus. Kalnuose vaikštome. Išsirenkame maršrutą, kurį galima pradėti vienoje vietoje, apeiti ratą kalnuose ir sugrįžti atgal į tą pačią vietą. Kartais kopiname į techniškai nesunkias viršūnes. Kalnuose paprastai praleidžiame nuo vienos iki dviejų savaitių.

Į kokias šalis į kalnus važiuojate?

Dažniausiai važiuojame į Italiją arba į Prancūziją. Keletą kartų esame vaikščioję Alpėse, Dolomitinėse Alpėse, Pirėnuose, Tatuose.

Ką veikiate Lietuvoje?

Lietuvoje per vasaros atostogas būnu sode, lankau artimuosius, skaitau, važinėju dviračiu.

Jums labiau patinka aktyvus ar pasyvus poilsis?

Aktyvus. Iš visų sporto šakų labiausiai patinka važinėti dviračiu. Jaunystėje buvau dviračių turistė.

Koks metų laikas Jums labiausiai tinkamas pomėgiams?

Ruduo, bet vasaros atostogos ilgesnės, todėl savo pomėgius galiu įgyvendinti vasarą. Dažnai su vyru važiuojame į bėgimo varžybas, labiau patinka bėgti raižyta vietoje.

Parengė Viktorija Židanavičiūtė

BŪRELIAI

DZIUDO

Aš lankau mokykloje veikiančią dziudo būrelį ir esu komandos „Budoka“ dalis. Štai keletas įspūdžių iš mūsų gyvenimo.

Spalio dvidešimtą dieną vyko 6 Kyu (baltas) diržo laikymas. Šį pirmąjį diržą laikė metus lankantys dziudo sporto šaką. Treniruotė prasidėjo kaip įprastai - apšilome. Po apšilimo salės šone susirikiavome. Trenerė pasikvietė du savanorius. Pirmiausia reikėjo pasisveikinti stovint, klūpant parodyti susikaupimą rikiuotėje. Po to sekė dziudogos (dziudo kostiumo) lankstymas. Paskui reikėjo parodyti diržo

rišimo gebėjimą. Laikantiems reikia parodyti judėjimą ant tatamio, išvedimus iš pusiausvyros, suėmimus už dziudogos, kritimus ant rankų, per petį, ant nugaros, ant šono. Trenerė pakvietė laikojuos ateiti ir priešais ją atsiklaupus nusilenkti. Kai leido atsistoti, ji pasveikino sportininkus išlaikius pirmąjį diržą.

Įspūdžius užrašė Jonas Makauskas

Rankinis

Interviu su būrelio nare rankininke Rusne

Kiek metų lankai rankinio būrelį?

Lankau tik šiais mokslo metais, vadinasi, du mėnesius.

Ar patinka rankinio mokytoja?

Taip, labai gera mokytoja ir įdomi trenerė.

Ką tau reškia rankinis?

Jis man daug reškia dėl draugų ir dėl paties sporto

Kodėl nusprendei lankyti rankinio būrelį?

Nes man mokytoja pasiūlė ir kai pradėjau lankyti, man tikrai patiko.

Interviu su rankinio trenere

Kiek metų vedate rankinio būrelį?

Vaikus treniruoju jau apie 15 metų.

Kodėl nusprendėte tapti rankinio mokytoja?

Man šis sportas visada labai patiko, vaikystėje buvau geriausia žaidėja savo mokykloje.

Kodėl jums patinka rankinis?

Tai yra mano gyvenimo dalis ir man jis patinka.

Ar turite gerą rankinio komandą?

Praeitais metais turėjau labai gerą komandą, mes iškovojome net dvi taures. Žiūrėsime, kaip šiemet seksis.

Parengė Medeina Baranauskaitė

MŪSŲ POMĖGIAI

Medžioklė

Šis pomėgis man tikrai patinka! Yra labai įdomu pasižiūrėti, kaip žvėreliai gyvena, maitinasi, migruoja. Mano tėtis, būdamas medžiotoju, maitina žvėris, kontroliuoja jų populiaciją. Su

tečiu stengiuosi keliauti į kiekvieną medžioklę, bet man nepavyksta nuvažiuoti į visas, kartais tenka praleisti. Kiekviena

medžioklė yra netikėta, nes nežinai, ką pamatysi, ką sumedžiosi, kieno balsą išgirsi. Dažniausiai, kai išgirstu traškėjimą, pradeda imti jaudulys, nes nežinia kas ateina arba atbėga. Kai pamatau žvėrelį priešais save, aš visad stengiuosi nejudėti, net nekvėpuoti! Tikrai, šis pomėgis yra labai įdomus, daug nervų kainuojantis, bet aš galiu tai padaryti.

Jonas Makauskas

Origami

Domantai, kas tave sudomino lankstyti origami?

Tėtis man parodė, kaip sulankstyti lėktuvėlį, ir man patiko, kad jis galėjo skristi. Vėliau paklausiau, ar yra kokia nors knyga, nes tėvai nieko daugiau nemokėjo lankstyti. Tada man mama padovanojo, ir aš pradėjau lankstyti.

Kodėl pradėjai daryti origami?

Man tai buvo nauja veikla. Aš pagalvojau, kad galiu išmokti naują dalyką.

Nuo kiek metų pradėjai lankstyti origami?

Pradėjau lankstyti nuo penkerių metų.

Koks sunkiausias origami lankstinys, kurį kol kas esi išlankstęs?

Tokio, kaip sunkiausias, dar nėra, bet yra toks, kurio dar nesu išlankstęs.

Kiek laiko tu bandai jį išlankstyti?

Kol kas yra ketveri metai, kai bandau jį išlankstyti, nes aš vis nuo jo pasitraukiu ir vis grįžtu.

Parengė Domantas Damėnas ir Jonas Makauskas

EKSKURSIJŲ ĮSPŪDŽIAI

Alytus

Antradienis. Važiuojame į gabių ir talentingų mokinių ekskursiją Alytuje. Čia mus

pasitiko įprasti lietuviški vaizdai. Žali, aukšti rudenėjantys medžiai, dideli, tankūs krūmai, plačios Alytaus miesto gatvės. Toliau - Alytaus dvaras. Gražiai sutvarkytas kompleksas ant Nemuno kranto. Nusileidus nuo kalno

prie upės atsivėrė nematytas nuostabus vaizdas. Visiems labiausiai patiko sūpynės, kuriomis galėjai suptis virš Nemuno. Tie, kas jas išbandė, buvo labai patenkinti ir žadėjo čia dar kartą grįžti.

Vėliau nuvažiavome pamatyti aukščiausio tilto visoje Lietuvoje. Vaizdas nuo jo nerealus. Perėję tiltą aplankėme Alytaus piliakalnius – daug laiptelių teko suskaičiuoti. Į autobusą grįžome pavargusiomis kojomis, bet laimingi.

Tikrai siūlau visiems aplankyti Alytų.

Ugnė Janutytė

Kibinų kepimo edukacija

Vieną antradienį gerai besimokantys mokiniai užuot sėdėję pamokose važiavo į ekskursiją, kurioje šalia kitų veiklų mokėsi kepti kibinus.

Mums davė mėsos ir tešlos kamuoliukus. Kai pagaminome kibinus, laukdami, kol jie iškeps, žaidėme žaidimus ir kalbėjomės su visų klasių ekskursijos dalyviais. O smagiausia dalis - atnešė jau iškepusius kibinus ir sultinio! Buvome tokie išalkę! Kibinai atrodė nuostabūs. Mums puikiai pavyko!

Miglė Miniotaitė

Anykščiai

Ilgam įsiminė 5c klasės ekskursija į Anykščius. Iš pradžių nuvažiavome į Jono Biliūno gimtinę. Ten mums papasakojo apie Biliūno gyvenimą, jo šeimą ir kūrybą. Po to

uzkopeme į Liudiskių piliakalnį, kur šis rašytojas palaidotas.

Tada jau važiavome į Labirintų parką. Ten buvo įvairių labirintų –veidrodžių, kukurūzų ir daug kitų. Taip pat galėjome išbandyti ir įvairių kitų veiklų: pačiuožinėti ant netikro ledo, nusileisti nuo medinių kalnelių, pašerti žuvytes, apžiūrėti paukščius ir triušius, pašokinėti ant batuto, pasižvalgyti po kreivuosius veidrodžius. Buvo labai smagu. Pasivaikščioję ir prisizaidę visi išalkome, tad papietavome prie specialiai įrengtų staliukų.

Kai labirintų parke pabuvome nemažai laiko,

nuvažiavome prie Puntuko akmens ir prie Lajų tako. Perėjome Lajų taku, o drąsiausi galėjo įkopti į patį bokštą.

Pavargę ir laimingi grįžome namo. Ši ekskursija buvo puiki ir visiems mūsų klasiokams labai patiko.

Viktorija Židanavičiūtė

Viktorija Židanavičiūtė

Piešimas smėliu

Džiaugiuosi, kad teko dalyvauti gabių ir talentingų mokinių ekskursijoje Dzūkijos dvare. Papasakosiu apie čia organizuotą pramogą - piešimą smėliu.

Didelėje salėje visi susėdome prie didelio stalo ir pramoga prasidėjo! Pirmiausia turėjome išsirinkti piešinuką ir pasiklausti, kaip reikės dirbti. Tada jau piešėme. O kaip mes tai darėme, galbūt jūs norite paklausti? Reikėjo atplėšti piešinuko lipduko detales ir užpilti ant tos vietos pasirinktos spalvos smėlį. Po to, kai pabaigėme, mokytoja piešinius nupurškė fiksuojančiu purškalu.

Patikėkite, visiems piešiniai išėjo nuostabūs! Mums tikrai labai patiko ta pramoga!

Laura Magilaitė

VĒLINĒS

Vėlinės (lapkričio mėn. 2 d.) – visų mirusiųjų pagerbimo diena. Lankomi kapai, uždegamos žvakutės. Vėlinės mūsų protėviai vadino Ilgėmis.

Buvo tikima, kad mirštant žmogui nuo kūno atsiskiria vėlė, kuri vėliau bendrauja su gyvaisiais, juos nuolat lanko. Tikėta, jog vėlės lankosi savo gyventose vietose, o mėgstamiausias lankymosi metas – gūdus ruduo.

Lapkričio mėnesį žmonės senovėje vadino vėlių mėnesiu. Anksčiau nebuvo papročio per Vėlines degti kapinėse žvakučių. Vėlėms būdavo keliamos puotos. Dar XIX a. kai kuriuose Lietuvos regionuose ir kituose Europos kraštuose buvo paprotys ruošti kapinėse ar namuose vaišes, kviesti į jas savo mirusiuosius. Pavakarieniavus pačiose kapinėse, jose būdavo paliekama maisto vėlėms. Degami laužai.

Vėliau ypatinga reikšmė priskirta ugniai. Manyta, kad ugnis pritraukia vėles, tad joms degamos žvakės. Šiuo rudens metu buvo liejamos vaškinės žvakės.

Tai ypatingo susikaupimo, rimties metas.

Įdomūs faktai apie Vėlines:

Vėlinės – pagoniška ir pagrindinė rudens šventė. Baltų gentys tikėjo, kad žmogui mirus nuo kūno atsiskiria vėlė, kuri niekur toli neiškeliauja: lanko gyvuosius ir su jais bendrauja. O dažniausiai jos tą daro tamsų, niūrų ir šaltą rudenį.

Vėlinės dar žinomos kaip Ilgės. Tai senoviškas **Vėlinių** pavadinimas, kuriame telpa ilgesys ir mirties nuojauta. Vėlių dievu laikomas Žemininkas – požemio ir mirusiųjų dvasia.

Žvakės kapinėse pradėtos deginti palyginus neseniai. Iki tol kapinėse būdavo sukuriamas didelis laužas, kuriame deginami seni, nuvirtę kryžiai.

Vėlinių vakarą būdavo pasakojamos šurprios vaiduoklių istorijos.

Parengė Gustas Žurauskas

HELOVINAS

Šios šventės laukdami 6a klasės mokiniai per teksto kūrimo pamoką kūrė moliūgo aprašymą. Skaitytojų teismui – keleto mokinių darbu koliažas.

Ruošiamasi Helovino šventei. Mokyklą puošia įvairūs vaiduokliai ir baisūs piešiniai, bet gražiausia puošmena – moliūgų paroda (Kamilė A.). Vienas iš tų moliūgų mistiškai atkeliavo į mūsų klasę.

Moliūgas yra žalias, didelis. Burnoje žaliukas laiko žvakę, kuri suteikia jam baisumo galių (Kristupas M.). Moliūgas pasipūtęs kaip ponas. Jo akys tokios baisios, kad net šurpą kelia. Būtų baisu tokias naktį pamatyti! (Redas). Pabaisa turi didžiulę burną, kurioje laiko raudoną obuolį. Bet jo burnoje galėtų atsidurti ne tik obuolys. Ką žinai, kas to siaubūno galvoje! (Meida). Aš nenorėčiau būti jo kita auka, todėl sėdžiu ir tyliu. O jis spokso į mane lyg tikras košmaras! (Benas). Du vorai laksto ant to pabaisos galvos, lyg norėdami surasti saugią vietelę nuo jo pasislėpti (Antonios)

Moliūgas yra tikrai baisu. Atsargiai, neišsigąsk! (Redas)

Pabaigai

KOMIKSAS APIE MŪSŲ GYVENIMĄ

Autorius – Ainius Suslavičius